

Politica de contabilitate al B C „BANCA SOCIALĂ” SA pentru anul 2011

I. Dispozitii generale

Politica de contabilitate reprezintă unul din documentele esențiale și obligatorie, care reglementează sistemul ținerii evidenței contabile, întocmirea rapoartelor financiare în BC „BANCA SOCIALĂ” S.A. și este aprobată de Consiliul Băncii.

Politica de contabilitate a BC „BANCA SOCIALĂ” S.A. este elaborată în conformitate cu cerințele:

- Standardelor Naționale de Contabilitate;
- Standardelor Internaționale de Raportare Financiară;
- Legii contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007 cu completările și modificările ulterioare;
- Regulamentului privind organizarea contabilității în băncile din Republica Moldova N 238 din 10.10.2002;
- Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din RM;
- Codului Fiscal nr.1163-XIII din 24.04.1997 cu completările și modificările ulterioare;
- Catalogului mijloacelor fixe și activelor nemateriale aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.338 din 21.03.2003.

Politica de contabilitate reprezintă totalitatea a conceptelor de bază, caracteristicilor calitative, principiilor și normelor de organizare și tehnologiei de realizare a procedurilor pentru ținerea contabilității și întocmirea rapoartelor financiare.

Politica de contabilitate este elaborată cu respectarea conform următoarelor principii:

- a) continuitatea activității;
- b) contabilitatea de angajamente;
- c) permanența metodelor;
- d) separarea patrimoniului și datoriilor;

- e) necompensarea;
- f) consecvența prezentării.

Rapoartele financiare trebuie să corespundă următoarelor caracteristici calitative:

- a) intiligibilitatea;
- b) relevanța;
- c) credibilitatea;
- d) comparabilitatea;

Politica de contabilitate a băncii asigură:

- Plentitudinea reflectării în evidența contabilă a tuturor factorilor activității economice;
- Reflectarea în timp util a factorilor activității economice în evidența și în rapoartele financiare;
- Egalitatea datelor evidenței analitice cu rulajele și soldurile la conturile evidenței sintetice;
- Ținerea rațională și economică a evidenței contabile reeșind din condițiile activității economice și a mărimii băncii.

Politica de contabilitate se elaborează de Direcția evidență contabilă pentru fiecare an și este aplicabilă pentru toate subdiviziunile structurale.

Contabilitatea se ține în limba de stat și în monedă națională.

Contabilitatea faptelor economice efectuate în valută se ține atît în moneda națională, cît și în valută străină, potrivit standartelor de contabilitate.

II. Evidența contabilă

Contabilitatea în Bancă reprezintă un sistem reglementat de colectare, înregistrare și generalizare a informației privind activele, obligațiunile, capitalul, veniturile și cheltuielile băncii, mișcarea acestora prin contabilizarea totală, neîntreruptă a tuturor operațiunilor economice și financiare.

Președintele Băncii este responsabil de ținerea evidenței contabile și raportarea financiară.

Președintele Băncii este obligat:

- a) să organizeze și să asigure ținerea contabilității în mod continuu;
- b) să asigure elaborarea și respectarea politicii de contabilitate în conformitate cu cerințele Legii contabilității, ale S.I.R.F. și ale S.N.C.;
- c) să asigure elaborarea și aprobarea:
 - planului de conturi contabil de lucru;
 - procedurilor interne privind contabilitatea de gestiune;
 - formularelor documentelor primare și registrelor contabile, în cazul lipsei formularelor tipizate sau dacă acestea nu satisfac necesitățile Băncii;
 - regulilor circulației documentelor și tehnologiei de prelucrare a informației contabile;
- d) să asigure întocmirea și prezentarea oportună, completă și corectă a documentelor primare, a registrelor contabile conform regulilor stabilite de Ministerul Finanțelor, precum și integritatea și păstrarea acestora conform

cerințelor Organului de Stat pentru Supravegherea și Administrarea Fondului Arhivistic al Republicii Moldova;

- e) să organizeze sistemul de control intern, inclusiv efectuarea inventarierii;
- f) să asigure documentarea faptelor economice ale Băncii și reflectarea acestora în contabilitate;
- g) să asigure respectarea actelor normative în vigoare;
- h) să asigure întocmirea și prezentarea rapoartelor financiare în conformitate cu standardele de contabilitate.

Președintele Băncii are dreptul:

a) să numească și să elibereze din funcție contabilul-șef în conformitate cu prevederile Codului muncii.

b) să constituie secții de contabilitate ca subdiviziuni interioare conduse de contabilul-șef care se subordonează nemijlocit conducătorului.

Contabilul-șef este responsabil pentru elaborarea politicii de contabilitate.

Contabilul-șef poartă răspunderea pentru:

-corespunderea și controlul reflectării în evidența contabilă a tuturor operațiunilor economice și financiare efectuate în toate subdiviziunile structurale ale Băncii;

-elaborarea și respectarea principiilor metodologice de organizare a evidenței contabile.

-prezentării informației operative.

Contabilul-șef este în drept:

-să stabilească responsabilitățile de serviciu pentru colaboratori aflați în subordine.

-să examineze și să vizeze contractele pentru executarea lucrărilor și prestarea serviciilor.

Organizarea și ținerea contabilității în BC „BANCA SOCIALĂ” SA este asigurată de următoarele principii:

-evidența documentară și reflectarea obligatorie în contabilitate a tuturor operațiunilor efectuate;

-evaluarea și evidența bunurilor, investițiilor financiare, datoriilor și obligațiilor;

-asigurarea compatibilității datelor evidenței sintetice și analitice;

-inventarierea activelor și obligațiilor cu scopul reflectării corecte a datelor în evidența contabilă.

Contabilitatea bancară este forma evidenței economice care pe baza principiilor partidei duble și a egalității bilanțiere urmărește, înregistrează și controlează patrimoniul băncii în dinamica modificării și transformării acestuia.

Veniturile și cheltuielile băncii se recunosc și se reflectă în rapoartele contabile și financiare în perioada în care au avut loc, indiferent de timpul real în care au fost incasate sau eliberate mijloacele bănești.

De banca se întocmește bilanța rulajelor și soldurilor zilnic, lunar și anual, care se semnează de conducător și contabilul-șef.

Contabilitatea sintetică reprezintă înregistrarea datelor către bancă și reflectă fluxurile financiar-monetare determinate de activitatea titularilor de conturi ai băncii, precum și fluxurile generale privind activitatea băncii și îndeplinește funcția ca informație de bază la întocmirea rapoartelor financiare. Contabilitatea sintetică este principala sursă de date statistice și principalul instrument de verificare a autenticității, corectitudinii întocmirii rapoartelor financiare.

Contabilitatea analitică reprezintă înregistrarea cronologică, în baza documentelor justificative, a operațiunilor zilnice ale titularilor de conturi, precum și a operațiunilor economice și financiare privind activitatea băncii.

Toate conturile deschise se înregistrează în Registrul conturilor analitice.

Decontările între filialele Băncii se efectuează prin conturile „Nostro” și „Loro”.

Banca utilizează formulare tipizate de documente primare de strictă evidență, aprobate de Ministerul Finanțelor. În lipsa formularelor tipizate se utilizează formulare de documente, aprobate de către organul executiv al băncii cu respectarea cerințelor.

Datele din documentele primare și centralizatoare se înregistrează, se acumulează și se prelucrează în registrele contabile.

Registrele de contabilitate se întocmesc pe măsura efectuării operațiunilor.

Registrele contabile se întocmesc pe suport de hârtie sau în forma electronică.

Registrele contabile obligatorii sînt: Balanța de verificare, extrasele din cont și alte registre centralizatoare, care servesc drept bază pentru întocmirea rapoartelor financiare.

Banca efectuează inventarierea patrimoniului băncii în fiecare an, sau în alte situații prevăzute de actele normative. Inventarierea are scop principal stabilirea situației reale și cuprinde toate elementele patrimoniale, precum și bunurile deținute cu orice titlu aparținînd altor persoane juridice sau fizice.

Controlul privind corectitudinea reflectării în evidența contabilă a operațiunilor efectuate de bancă se efectuează de către auditul intern și extern.

Răspunderea pentru organizarea și aplicarea controlului intern o poartă Președintele Băncii.

Controlul intern urmărește respectarea corectitudinii utilizării și reflectării mijloacelor financiare și materiale, respectarea circuitului documentelor în bancă conform uzanțelor interne și prevederilor legislației în vigoare, precum și existența, respectarea procedurilor de control intern pentru asigurarea veridicității datelor reflectate în evidența contabilă.

Inregistrările contabile efectuate greșit se corectează cu permisiunea contabilului-șef sau persoanei împuternicite prin nota de contabilitate întocmită în baza documentelor justificative. Inregistrarea contabilă a corectărilor se efectuează în ziua depistării.

III. Valori mobiliare

În portofoliu băncii valorile mobiliare se divizează după destinație în valori mobiliare investiționale și valori mobiliare comercializate. Clasificarea valorilor mobiliare se efectuează nemijlocit în momentul procurării.

Valori mobiliare investiționale reprezintă valori mobiliare, care se află în posesia băncii în propriul portofoliu, avînd ca scop repartizarea riscurilor și gestionarea lichidității băncii, se păstrează pînă la expirarea termenului lor.

Portofoliul valorilor mobiliare investiționale includ valori mobiliare de stat și corporative.

Valori mobiliare de stat investiționale se înregistrează în contabilitate la valoarea nominală. Valori mobiliare corporative investiționale se înregistrează la valoarea de cumpărare. Lunar veniturile aferente dobînzilor se amortizează proporțional perioadei de deținere a valorilor mobiliare de stat, începînd cu data cumpărării valorilor mobiliare pînă la data scadenței lor prin metoda liniară.

Valorile mobiliare procurate pentru vînzare reprezintă valori mobiliare aflate în posesia băncii, avînd ca scop obținerea venitului de la modificarea prețului într-o perioadă scurtă de timp și se află la dispoziția băncii pentru vînzarea ulterioară în timpul apropiat.

Evidența valorilor mobiliare procurate pentru comercializare se ține conform prețului de procurare. Lunar se calculează venituri aferente dobînzilor stabilite (scont/cupon) reieșind perioadei deținerii VM.

Clasificarea valorilor mobiliare se efectuează imediat la procurarea lor.

În operațiunile REPO prețul valorilor mobiliare se stabilește în prealabil.

Acordul de vînzare cu răscumpărare a ulterioară „REPO” prezintă un contract de vînzare a valorilor mobiliare cu răscumpărarea ulterioară.

Operațiunea „REPO” înseamnă, că o bancă împrumută mijloacele bănești altei bănci prin procurarea valorilor mobiliare.

Dacă operațiunea „REPO” prezintă o formă de împrumut, atunci acordul „REPO-invers” privind procurarea cu revînzarea ulterioară a valorilor mobiliare este o formă de acordare a creditelor. Împrumutantul care a vîndut valorile mobiliare cu condiția de a le răscumpăra, plătește cumpărătorului la răscumpărare dobînda pentru mijloacele bănești primite.

În operațiunea „REPO” prețul la valorile mobiliare sînt fixate anterior. Prețul de piață a acestora prezintă o formă de împrumut, atunci acordul „REPO-invers” privind procurarea cu revînzarea valorilor mobiliare poate fi reflectat la conturile Memorandum, reevaluarea valorii lor nu se efectuează. Vînzarea valorilor mobiliare prelungește calcularea veniturilor aferente dobînzilor pe cupon, luînd asupra sa tot riscul privind schimbarea prețului de piață a valorilor mobiliare vîndute în cadrul operațiunilor „REPO”.

IV. Evidența creditelor și reducerilor pentru pierderi la credite, angajamentelor condiționale creditare.

Evidența creditelor se clasifică după destinație și după termene de rambursare și se ține la valoarea datoriei rămase în corespundere cu prevederile Regulamentului privind creditarea împrumutătorilor băncii, Planului de conturi, cu

modificările ulterioare, Regulamentului cu privire la clasificarea creditelor și formarea reducerilor pentru pierderi la credite (fondul de risc),

Creditele se clasifică după destinație și după termene de rambursare. Suma necesară pentru rezervare în contul Reducerilor pentru pierderi la credite (fondul de risc) se stabilește trimestrial și se clasifică după categorii conform normelor stabilite.

- 1.Standard
- 2.Supravegheate
- 3.Substandard
- 4.Dubios
- 5.Compromis

Suma necesară a mijloacelor pentru rezervarea în contul reducerilor pentru pierderi la credite (fondul de risc) se stabilește trimestrial.

Contul Reduceri pentru pierderi la credite se formează exclusiv din contul cheltuielilor, conform actelor normative și servește pentru acoperirea riscurilor potențiale.

Dacă după trecerea la scăderi a creditului din contul reducerilor pentru pierderi la credite, băncii i-au fost rambursate în întregime sau parțial datoriile la credit, suma respectivă se restabilește la Contul reducerilor pentru pierderi la credite.

Dobânzile sporite la creditele acordate se calculează lunar și se încasează conform cerințelor contractului de credit. Dobânzile sporite se înregistrează la grupul de conturi 1700 „Dobânda sporită, ce urmează să fie primită”.

În cazul plății cu avans, suma dobânzilor se înregistrează la contul 2761 „Dobânda primită, dar necâștigată”.

V. Clasificarea activelor și angajamentelor condiționale și formarea reducerilor pentru pierderi la alte active, care nu sunt credite și provizioane pentru pierderi la angajamente condiționale.

Conform actelor normative în vigoare, Banca formează reduceri/provizioane pentru pierderi la alte active/angajamente condiționale supuse riscului și anume la:

- conturi „Nostro” și plasări în bănci cu unele excepții prevăzute de cerințele BNM,
- plăsări în băncile din străinătate
- cote de participare,
- debitori pe investiții capitale,
- decontări documentare,
- decontări cu persoanele fizice și juridice,
- hârtii de valoare investiționale.

Reducerile/provizioanele pentru pierderi la active/angajamente condiționale, se constituie pe baza evaluării activelor și a angajamentelor condiționale la sfârșitul fiecărui trimestru.

Rezervarea în conturile de reduceri/privizioane pentru pierderi la active/angajamente condiționale se formează în același mărime ca și rezerve pentru credite, de la suma activelor/angajamentelor condiționale din fiecare categorie de clasificare.

Dobânzile, comisioanele și alte venituri aferente activelor nu se supun clasificării și pentru acestea nu se rezervă mijloace în contul reduceri pentru pierderi la active. Reducerile/privizioanele pentru pierderi la active/angajamente condiționale se înregistrează ca cheltuieli deductibile în contul de profit și pierderi.

În bilanțul băncii suma reducerilor la active este scăzută din totalul activelor, iar suma provizioanelor se reflectă în obligațiunile băncii ca provizioane pentru pierderi la angajamente condiționale.

Când se constată că un activ nu poate fi recuperat și toate procedurile legale necesare au fost epuizate, valoarea activului nerambursat, clasificat ca compromis (pierderi) este scăzută din totalul reducerilor pentru pierderi la active constituit pentru categoria nominalizată ca active îndoielnice. La clasificarea activelor se ia în considerare istoricul serviciului datoriei.

VI. Evidența operațiunilor în valută străină

Evidența operațiunilor cu valută străină se efectuează în corespundere cu Planul de conturi, Normele de ținere a contabilității și decontările în valută străină în cadrul BC „BANCA SOCIALĂ”S.A., regulamentul privind reglementarea valutară pe teritoriul RM, cu modificările ulterioare.

Activele și obligațiunile exprimate în valută străină în rapoartele financiare se recalculează în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data efectuării operațiunii.

Pe măsura schimbării cursului oficial se efectuează reevaluarea soldurilor în valută străină la conturile claselor „Active” și „Pasive”. Rezultatele reevaluării se raportează la contul 4655 „Venituri/pierderi aferente reevaluării valutei străine”.

Soldurile mijloacelor în valută străină la conturile memorandum și conturile condiționale se revaluează zilnic.

VII. Evidența activelor materiale și nemateriale.

a)Evidența mijloacelor fixe

Banca ține evidența mijloacelor fixe la active materiale, care corespund concomitent următoarelor cerințe:

- sînt destinate pentru utilizare mai mult de un an;
- se află în proprietatea Băncii sau sînt primite în arenda financiară;
- nu sînt destinate vânzării;
- pot genera avantaje economice viitoare;
- valoarea unității cărora depășește 3000 lei.

Valoarea inițială a mijloacelor fixe este compusă din prețul de procurare, inclusiv taxele vamale, impozitele pentru obiectele cumpărate, prevăzute de legislație precum și toate cheltuielile aferente procurării acestora, inclusiv cheltuielile de transportare, asigurarea și instalarea obiectului.

În componența mijloacelor fixe sînt incluse: clădirile, construcțiile speciale, mașinile și utilajele, mijloacele de transport, instrumentele, alte mijloace fixe, mobilierul, etc. În componența mijloacelor fixe, indiferent de valoarea inițială, Banca atribuie armele și armament.

Calcularea uzurii mijloacelor fixe se efectuează prin metoda liniară. Uzura se calculează în fiecare lună o dată cu primirea în funcție a activelor, clasificarea și durata de funcționare utilă a mijloacelor fixe conform tabelului următor:

Clădiri	25-50
Modernizarea activelor deținute în arendă	1-10
Echipamente și instalații	4-8
Calculatoare	4
Autoturizme	5
Bancomate	4

Suma uzurii calculate este reflectată în cheltuielile băncii. Suma maximă a uzurii acumulate nu trebuie să depășească valoarea de intrare a mijloacelor fixe.

În scopul fiscal calcularea uzurii mijloacelor fixe și deducerea acestia se efectuează conform Codului Fiscal .

Cheltuielile legate de reparația capitală a mijloacelor fixe se efectuează pentru menținerea acestora în stare de lucru normal sau în scopul măririi duratei de funcționare utilă în comparație cu durata stabilită la constatarea inițială. Dacă în urma efectuării reparației capitale durata de exploatare utilă a obiectului se mărește, atunci cheltuielile pentru această reparație se consideră ca investiții capitale și se trec la majorarea valorii obiectului reparat. Valoarea îmbunătățirii mijloacelor fixe arendate se înregistrează la cheltuielile mijloacelor arendate.

Mijloacele fixe pot fi reevaluate în cazul modificărilor esențiale pe piață conform hotărîrii conducerii băncii. Reevaluarea se efectuează la întregă grupa de obiecte. La reevaluarea obiectului mijloacelor fixe este necesar a calcula și suma uzurii acumulate a acestuia la data reevaluării.

Rezultatele reevaluării obiectului mijloacelor fixe după constatarea acestuia ca activ se reflectă în felul următor:

-suma majorării valorii de bilanț se trece la majorarea capitalului propriu în contul de bilanț 3551 „Diferența din reevaluarea activelor”,

-suma reducerii valorii de bilanț se trece la micșorarea capitalului propriu în contul de bilanț 3551 „Diferența din reevaluarea activelor”

Aceste modificări ale valorii de bilanț sînt reflectate pe fiecare activ în parte.

Este interzisă compensarea reducerii valorii de bilanț din reevaluarea unui activ pe seama majorării valorii de bilanț a altui activ. Cînd mijloacele fixe și alte active pe termen lung sînt scoase din uz sumele majorării și micșorării valorii de bilanț reflectate anterior ca majorare sau mișcarea a capitalului propriu de la evaluarea mijloacelor fixe sînt trecute respectiv la venituri și cheltuieli a activelor materiale.

Rezultatele din scoaterea din uz sau vânzarea mijloacelor fixe se determină ca diferența dintre încasările nete și valoarea de bilanț la momentul scoaterii din uz și se constată ca venit sau cheltieli în raportul privind rezultatele financiare.

La scoaterea din uz a obiectului de mijloace fixe anterior duratei probabile de funcționare utilă, suma uzurii necalculate se trece la cheltuielile privind scoaterea din uz. Diferența dintre cheltuielile efective și probabile privind scoaterea din uz a obiectelor de mijloace fixe este trecută, de asemenea, la venituri sau cheltuieli.

Evidența mijloacelor fixe se ține pe grupele obiectelor de inventariere.

Pentru organizarea evidenței și asigurarea controlului asupra integrității mijloacelor fixe, fiecărui obiect i se atribuie număr de inventariere. Toată evidența mijloacelor fixe în sistemul băncii se ține centralizat – în Banca Centrală. În filialele băncii evidența mijloacelor fixe se ține în afara sistemului, pe cartele de inventariere și rapoarte de inventariere.

b) Evidența activelor nemateriale

Evidența activelor nemateriale se efectuează la valoarea lor de intrare.

În componența activelor nemateriale banca include:

- licențe-drepturi de desfășurare a unor activități concrete perfectate juridic;
- SOFT-complexul de programe pentru sistemele de prelucrare ale informației;

- cunoștințele acumulate în domeniul tehnologic, comercial, financiar, organizațional etc., care se referă la taina comercială și care aduc beneficii;

- stampile

Amortizarea activelor nemateriale se calculează prin metodă liniară.

Amortizarea activelor nemateriale se efectuează lunar începând cu luna care urmează după luna intrării acestora și se termină din luna care urmează după luna ieșirii. Suma amortizării calculate în fiecare lună este reflectată la cheltielele băncii.

Activul nematerial se casează din bilanț la ieșirea acestuia sau în cazul în care banca nu mai planifică să obțină în viitor avantaj economic (profit) din utilizarea sau vânzarea lui.

c) Evidența obiectelor de valoare mică și scurtă durată.

Obiectele de mică valoare și scurtă durată sînt active valoarea unitară a cărora este mai mică de 3000 lei, indiferent de durata de exploatare sau cu o durată de serviciu mai mică de un an. Obiectele de mică valoare și scurtă durată se reflectă în bilanț la suma valorii de procurare.

Pentru obiectele de mică valoare și scurtă durată prețul cărora depășește ½ (1500 lei) din valoarea minimă, la momentul eliberării de la depozit în exploatare se calculează uzura în mărimea de 95 % (100% din valoarea lor minus valoarea reziduală estimativă în mărime de 5%).

Obiectele a cărora valoarea individuală este pînă la 1500 lei, se trec la cheltueli pe măsura eliberării acestora de la depozit și punerii în exploatare.

În conformitate cu Legea contabilității și procedurilor interne în mod obligatoriu o dată pe an banca efectuează inventarierea completă a tuturor activelor în corespundere cu Regulamentul privind inventarierea aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr.27 din 28.04.2007, și procedurii interne privind inventarierea.

Rezultatele inventarierii se obțin prin colacionarea datelor reale, reflectate în listele de inventariere cu datele evidenței analitice (cartele din depozit) și contabilitate.

VIII. Evidența veniturilor, cheltuelilor și determinarea venitului net

Venitul băncii reprezintă venituri din operațiuni care includ în sine venitul cu dobândă, comisioane, operațiuni de comerț, plăți pentru serviciile acordate de către bancă, inclusiv pentru serviciile de dealing, sancțiuni, penalități, despăgubiri și alte venituri operaționale obținerea cărora este scopul activității băncii.

Pentru asigurarea rentabilității și competitivității în teritoriul de amplasare, și în scopul menținerii bazei de clienți filiala BC "BANCA SOCIALĂ" S.A. în caz de excepție este în drept de a elabora tarife proprii de deservire de decontare și casă a clienților în dependență de particularitățile piețelor locale de servicii bancare, care ulterior sunt aprobate de către conducerea băncii.

Cheltuielile băncii reprezintă cheltuielile ce țin de activitatea băncii care includ în sine cheltuielile neaferele dobânzilor, pentru retribuirea muncii și defalcările obligatorii, cheltuieli administrative generale, rezervarea mijloacelor în contul reduceri/provizioane pentru pierderi la activele bilanțiere/angajamentele condiționale, impozite și taxe, plăți pentru servicii, cheltuieli ce țin de reducerea valorii de bilanț a investițiilor, cheltuielile de amortizare, sancțiunile, penalitățile, despăgubirile plătite și alte tipuri de cheltuieli conform Standartelor naționale de contabilitate.

Metoda aplicată pentru constatarea în perioada de gestiune a activelor și obligațiilor, veniturilor și cheltuielilor, este metoda calculării, care constă în recunoașterea și reflectarea în contabilitate în perioada de gestiune în care au avut loc, indiferent de momentul plății efective a mijloacelor bănești.

Cheltuieli sporite sunt cheltuielile calculate, dar neplătite la data de gestiune.

Veniturile și cheltuielile băncii în evidența sintetică se reflectă în clasa 4 "Venituri" și clasa 5 "Cheltuieli" conform Planului de conturi al evidenței contabile în băncile licențiate din RM.

Veniturile și cheltuielile băncii în evidența sintetică se reflectă în conturi analitice separate, care se deschid pentru fiecare tip de venituri și cheltuieli în conformitate cu structura conturilor BC "BANCA SOCIALĂ" S.A. Aceste conturi analitice ale evidenței analitice se generalizează la conturile evidenței sintetice.

Venitul net al băncii se determină ca diferența dintre veniturile obținute și cheltuielile suportate.

IX. Impozitare

Calcularea impozitelor, taxelor se efectuează în conformitate cu prevederile Codul Fiscal.

Declarația privind impozitul pe venit al băncii se prezintă inspectoratului fiscal cu divizarea pe filiale.

Filialele achită de sine stătător următoarele tipuri de impozite:

- impozitul de la persoanele fizice;
- plățile obligatorii în fondul asigurărilor sociale de stat;
- asigurări obligatorii de asistență medicală;
- taxă pentru amenajarea teritoriului;
- impozitul pe imobil;
- 0,1 % din vânzarea valutei persoanelor fizice;
- impozit pe venit la sursa de plată;
- taxa de plăsare a publicității;
- taxa folosirii drumurilor;
- impozitul funciar.

Celelalte tipuri de impozite se achită în mod centralizat pentru întreg sistemul BC "BANCA SOCIALĂ" S.A.

X. Impozitul pe profit

Calculul impozitului pe profit se calculează pe baza rezultatului financiar al anului, corectat cu elemente deductibile și nedeductibile la care se aplică cote de impozitare în vigoare la data încheierii bilanțului contabil.

Impozitul amânat se calculează utilizându-se metoda datoriei din bilanț și se aplică asupra diferențelor temporare apărute între valoarea contabilă a activelor și pasivelor înscrise în bilanț și baza de impozitare folosită pentru calculul profitului impozabil.

XI. Rapoarte financiare

Rapoartele financiare se întocmesc în conformitate cu prevederile SNC și Standardelor Internaționale de Aportare Financiară (S.I.R.F).

Obiectivul rapoartelor financiare îl constituie asigurarea unui cerc larg de utilizatori cu informații privind situația financiară, rezultatele activității și modificările în situația financiară a băncii care va permite luarea deciziilor economice.

Informația privind situația financiară a băncii, în special este prezentată în bilanțul contabil, iar informația privind rezultatele activității acestia-în

raportul privind rezultatele financiare. Informația cu privire la modificările suverente în situația financiară se prezintă separat în rapoartele financiare.

Fiecare raport conține informații care diferă de celelalte tipuri de informații prezentate în alte rapoarte, nici unul dintre acestea nu servește numai unui scop și nu cuprinde întreagă informație necesară utilizatorilor.

Rapoartele financiare ale Băncii se întocmesc în moneda națională, lei moldovenești.

BC "BANCA SOCIALĂ" S.A. întocmește și prezintă următoarele rapoarte financiare:

1. Bilanțul contabil
2. Raportu privind rezultatele financiare
3. Raportul privind fluxul mijloacelor bănești
4. Raportul privind fluxul capitalului propriu
5. Nota explicativă.

Banca perfectează și prezintă utilizatorilor rapoartele financiare anuale în conformitate cu Standardele Internaționale de Raportare financiară (SIRF)

XII. Dispoziții finale

Principiile și regulile evidenței contabile determinate de către Banca la formarea politicii de contabilitate, se aplică de toate subdiviziunile structurale, indiferent de amplasarea sediului.

Modificările în politica contabilității sunt posibile în cazul:

- modificărilor în situația de gospodărie, inclusiv ca urmare a aprobării noilor acte legislative sau anumite modificări a legislației în vigoare;
- modificării în sistemul de reglementare normativă a evidenței contabile;
- elaborării modului și metodelor noi a evidenței contabile.

Prezentul document intră în vigoare din data 01.01.2011.